Dosarul nr. 2-13667/2025
2-25089693-12-2-24062025-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

26 noiembrie 2025 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Victoria Bogomolova

Grefier
Mădălina Chivu

examinând în şedinţă de judecată publică, în sediul instanţei, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Jignea Ion către Inspectoratul General de Poliţie, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, agent constatator Fîrfa Fiodor, intervenient accesoriu Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral, -

A C O N S T A T A T:

Argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată:

La 20 iunie 2025, Jignea Ion, a sesizat Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cererea de chemare în judecată către Inspectoratul General de Poliţie, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, agent constatator Fîrfa Fiodor, intervenient accesoriu Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral.

Conform cererii de chemare în judecată, la 14 mai 2024, ora 09:08 agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Fiodor Fîrfa, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr MA106 609242, prin care a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 240 alin.(1) Cod Contravenţional.

Tot la 14 mai 2024 ora 09:10 min, acelaşi agent constatator din cadrul INSP al IGP - Fiodor Fîrfa, a încheiat un alt procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr: MA106 609243 prin care a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravenţional.

Susţine că, la data de 28 mai 2024, a depus contestaţie împotriva ambelor procese-verbale cu nr. MAI06 609242 şi MA106 609243 din 14 mai 2024.

La data de 02 octombrie 2024, Judecătoria Buiucani, a dispus încetarea procesului contravenţional cu nr. MAI06 609242 privind acuzarea sa de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, din motivul lipsei faptului contravenţiei.

Exprimându-şi dezacordul cu hotărârea nominalizată, Fîrfa Fiodor la data de 22 octombrie 2024 a declarat recurs împotriva Hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediu Buiucani) din 02 octombrie 2024, astfel, la data de 23 ianuarie 2025, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, a respins ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Fîrfa Fiodor şi a menţinut fără modificări Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 02 octombrie 2024, iar decizia fiind irevocabilă.

Cu privire la cel de-al doilea proces-verbal cu nr. MAI06 609243 din 14 mai 2024 prin care a fost sancţionat în baza art. 235 alin. (1) Cod contravenţional, susţine că, la data de 31 iulie 2024, Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana a admis contestaţia şi a încetat procesul contravenţional intentat de către agentul constatator - în baza procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MA106 609243 din 14 mai 2024 - din motivul inexistenţei faptei contravenţionale, iar Hotărârea a devenit definitivă la data de 16 august 2024.

Accentuiază că, procesul contravenţional în care a fost achitat, a durat mai mult de 8 luni - perioadă în care a avut calitatea de contravenient potrivit art. 240 alin (1) Cod Contravenţional.

De asemenea, indică că, la 14 mai 2024 în spaţiul public, a fost numit cu cuvinte necenzurate de către agentul constatator Fîrfa Fiodor şi colegul său din motive că a refuzat semnarea proceselor-verbale.

Consideră că acţiunile agentului constatator din 14 mai 2024, reprezintă o exercitare abuzivă a împuternicirilor sale acordate prin lege.

Urmare a acţiunilor agentului constatator din cadrul INSP care s-au demonstrat a fi ilegale, atestă că i-au ăcauzat prejudicii morale în măsură în care s-a simţit blamat pe parcursul proceselor contravenţionale care au durat cel puţin 8 luni.

Invocând prevederile art. 383 alin. (3) şi art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravenţional, susţine că, incapacitatea agentului constatator de a administra corect probe pentru a se convinge cu desăvârşire că o persoană a comis ori nu o încălcare, duce la iniţierea unor procese nejustificate împotriva persoanelor nevinovate.

Atrage atenţia instanţei asupra faptului că procesele contravenţionale, nu au fost încetate ca motiv al anulării proceselor-verbale pe motiv de procedură sau nerespectarea prevederilor art. 443 Cod contravenţional, dar au fost încetate pe faptul lipsei elementelor constitutive ale contravenţiei.

Aşadar întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenţie, atragerea reclamantului în procese contravenţionale dintre care unul s-a desfăşurat mai mult de 8 luni, stresul şi denigrare suportată public la întocmirea proceselor-verbale, absenţa de la locul de muncă în repetate rânduri pentru a se prezenta la şedinţele de judecată şi pentru a lua cunoştinţă cu materialele, irosirea timpului liber pentru a formula şi înainta contestaţiile, cheltuieli de transport pentru deplasare la şedinţele de judecată, cheltuieli de judecată, l-a determinat să depună prezenta acţiune.

Astfel, urmare a celor menţionate şi trăite ca rezultat al acţiunilor agentului constatator din cadrul INSP al IGP, consideră că repararea prejudiciului moral săvârşit

prin atentarea la drepturile reclamantului (personal nepatrimonial) este posibilă prin acordarea unei compensaţii băneşti în sumă de 10 000 lei.

Urmare celor menţionate, solicită admiterea acţiunii, repararea prejudiciului material cauzat în sumă de 2 100 lei (600 lei taxele de timbru, 800 lei transport deplasări şedinţe, depunere contestaţii, verificare dosare, fotocopii, 700 lei pierderi cauzate în urma lipsei de la serviciu), repararea prejudiciului moral cauzat, în sumă de 10 000 lei încasat de la pârâtul angajatorul agentului constatator - Inspectoratul General de Poliţie.

Argumentele Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliţie, expuse în referinţă:

La data de 4 septembrie 2025, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliţie, prin intermediul reprezentantului Bolgarenco Roman a înaintat referinţa asupra cererii de chemare înaintate de către Jignea Ion cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, considerând-o neîntemeiată.

Conform referinţei înaintate, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 3 alin. (1), lit. d) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, or în temeiul acestei norme, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată, iar în privinţa reclamantului nu a fost aplicat arest contravenţional, acesta nu a fost reţinut contravenţional, iar amenda contravenţională nu a fost aplicată de instanţa de judecată.

Prin urmare, consideră că, pretenţia reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral şi material, nu se încadrează în condiţiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Mai mult, menţionează că, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, constituie o modalitate legală de desfăşurare a procesului contravenţional, iar însăşi pornirea procesului contravenţional, întocmirea procesului- verbal cu privire la contravenţie, recunoaşterea persoanei în calitate de contravenient reprezintă măsuri procesuale ce ţin de procesul contravenţional care nu încalcă în esenţă drepturile persoanei şi nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive şi dacă nu dăunează iremediabil drepturilor persoanei în privinţa căreia se întocmeşte procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Suplimentar, susţine că, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenţie, agentul constatator este obligat nemijlocit să întreprindă toate măsurile prevăzute de Codul contravenţional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acţiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuţiilor de serviciu este o îndatorire directă şi iminentă, motiv din care nu pot fi reţinute argumentele părţii reclamante, precum că, prin acţiunile agentului constatator i-ar fi cauzat un prejudiciu moral.

Respectiv, Inspectoratul naţional de securitate publică consideră oportun respingerea acţiunii intentate de Ion Jignea, ca fiind lipsită de temei legal, or prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, reglementează în mod expres, limitativ cazurile şi condiţiile răspunderii patrimoniale ale statului pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuraturii şi instanţelor de judecată.

Ca urmare a celor expuse, conchide că, reclamantul Ion Jignea, nu este îndreptăţit să solicite repararea prejudiciului nici material, nici moral.

Argumentele participanţilor la proces:

În şedinţa de judecată, reclamantul Jignea Ion, a susţinut cererea de chemare în judecată înaintată pe motivele de fapt şi de drept invocate, şi a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul pârâtului, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliţie, Bolgarenco Roman, nu a recunoscut acţiunea înaintată, a susţinut referinţa înaintată asupra cererii de chemare în judecată şi a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către Jignea Ion, ca fiind neîntemeiată.

Pârâtul, agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliţie, Fîrfa Fiodor, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în şedinţa de judecată, însă prin cererea din 18 noiembrie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul intervenientul accesoriu – Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în şedinţa de judecată, şi nu a informat despre motivele neprezentării, motiv pentru care, instanţa în corespundere cu prevederile art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată:

Studiind materialele cauzei, motivele acţiunii înaintate, audiind participanţii prezenţi la proces, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate şi prevederile legale ce guvernează speţa, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată *se respinge*, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Articolul 16 alin.(1) lit. g) din Codul civil stipulează că apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Din interpretarea art. 6 din Convenţia europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru,

respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Corespunzător, prin prisma art. 6 CEDO şi a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărârii, instanţele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care s-a călăuzit instanţa.

Din materialele cauzei, instanţa de judecată a constatat următoarea situaţie de fapt, conform căreia, la 14 mai 2024, ora 09:08 agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Fiodor Fîrfa, a întocmit în privinţa lui Jignea Ion un procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr MA106 609242 în baza art. 240 alin.(1) Cod Contravenţional, aplicându-i sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale (f.d.13).

La aceiași dată, 14 mai 2024 ora 09:10 min., agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Fiodor Fîrfa, a întocmit în privinţa lui Jignea Ion şi un proces-verbal cu privire la contravenţie seria/nr MA106 609243 în baza art. 235 alin.(1) Cod Contravenţional, aplicându-i sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale (f.d.29).

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 02 octombrie 2024, procesul contravenţional privind învinuirea adusă lui Jignea Ion în baza art. 240 alin.(1) Cod Contravenţional, a fost încetat, din motivul lipsei faptului contravenţiei în acţiunile lui Jignea Ion (f.d.14-18).

Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 23 ianuarie 2025, Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 02 octombrie 2024, prin care procesul contravenţional privind învinuirea adusă lui Jignea Ion în baza art. 240 alin.(1) Cod Contravenţional, a fost încetat, din motivul lipsei faptului contravenţiei, a fost menţinută fără modificări (f.d.19-23).

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 31 iulie 2024 procesul contravenţional privind învinuirea adusă lui Jignea Ion în baza art. 235 alin.(1) Cod Contravenţional a fost încetat, din motivul lipsei faptului contravenţiei în acţiunile lui Jignea Ion (f.d.30-32).

Conform menţiunii aplicate, hotărârea a devenit definitivă la 16.08.2024.

Potrivit art. 19 alin. (1) - (3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea

calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

În conformitate cu art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

În acord cu, art. 384 alin. (3^1) Cod contravenţional, dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Art. 2007 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

În vederea asigurării unei protecţii faţă de asemenea situaţii inechitabile, există o serie de garanţii legale, iar cele mai relevante acte normative care conţin aceste garanţii sunt Codul Civil şi Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Coroborând temeiurile de naştere a prejudiciului cauzat în rezultatul acţiunilor organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, se poate deduce că cele prevăzute în art. 2007 Cod civil sunt temeiuri generale, iar cele stabilite în art. 3 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 sunt temeiuri speciale.

Conform art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală.

Conform art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, dreptul la repararea prejudiciului, în

mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Instanţa de judecată a stabilit că în sensul dispoziţiilor enunţate, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de anchetă sunt necesare condiţii speciale şi anume: că fapta ilicită, în calitate de condiţie generală a răspunderii delictuale, va avea particularităţi în materia respectivă.

Prin urmare, nu orice acţiune a organelor de anchetă şi judecată atrage răspunderea statului.

În speţă, reclamantul Jignea Ion în cadrul proceselor contravenţionale supra menţionate nu a fost reţinut ilegal, în privinţa acestuia nu au fost aplicate ilegal măsuri preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală, acesta nu a fost condamnat ilegal, nu i s-a confiscat ilegal averea, nu a fost supus ilegal la muncă neremunerată în folosul comunităţii, în privinţa acestuia nu au fost efectuate ilegal percheziţii, ridicări, puneri ilegale sub sechestru a averii, eliberări sau suspendări ilegale din lucru (funcţie), precum şi nu au fost limitate drepturile acestuia în urma altor acţiuni de procedură, acesta nu a fost supus ilegal la arest contravenţional, reţinere contravenţională ilegală şi nici nu s-au aplicat ilegal amenzi contravenţionalele de către instanţa de judecată, nu au fost efectuate măsuri speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei şi nu au fost ridicate ilegal documente contabile, alte documente, bani, ştampile, precum şi nu au fost aplicate blocări pe conturile bancare.

În această ordine de idei, instanţa ţine să evidenţieze că, acţiunea de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenţie, reprezintă una din atribuţiile de serviciu ale agentului constatator, la executarea cărora ultimul este obligat prin Lege, iar înlăturarea erorilor prin hotărâre judecătorească exceptă posibilitatea reparării prejudiciului pentru motivele indicate mai sus.

Astfel, art. 6 al Legii nr. 1545/1998 prevede că dreptul la repararea prejudiciului în cazurile indicate în textul acestei norme survine în modul prevăzut de Legea dată, respectiv în cazurile prevăzute de art. 3 al aceleiaşi Legi, inexistentă în speţă, după cum s-a indicat mai sus, având în vedere că anularea proceselor-verbale cu privire la contravenţie cu încetarea proceselor contravenţionale de către instanţa de judecată, constituie un remediu compensatoriu eficient ce atrage satisfacţie echitabilă pentru partea reclamantă.

În aceeaşi ordine de idei urmează a fi reţinut că, prin simplul fapt că prin actul judecătoresc s-a încetat procesele contravenţionale intentate în privinţa reclamantului, prin hotărâri judecătoreşti nu se încadrează în situaţia dedusă judecării în temeiurile legale ce instituie răspunderea statului conform legislaţiei pertinente.

O altă condiţie necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care şi atestă admiterea erorii judiciare şi prejudicierea neîntemeiată a persoanei.

Raportând la caz prevederile enunţate, reieşind din constatările relatate şi având în susţinere dispoziţiile art. 3 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, rezultă netemeinicia acţiunii depuse de Jignea Ion, deoarece în cadrul examinării cauzei nu a fost constatată temeinicia motivelor ce-i acordă reclamantului posibilitatea de a-şi valorifica dreptul său la acţiune în temeiul prevăzut de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545 din 25 februarie 1998 şi de art. 2007 Cod civil, or prejudiciul moral cauzat persoanei fizice şi juridice este reparabil doar în urma supunerii ilegale la arest administrativ, reţinerii ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanţa de judecată.

În susţinerea argumentului juridic, instanţa de judecată a stabilit că apariţia dreptului la repararea prejudiciului în cazul atragerii la răspundere contravenţională este condiţionat de tipul sancţiunii.

În speţă, pretenţiile reclamantului nu întrunesc condiţiile legale de apariţie a dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Astfel, în speţă nu se întrunesc temeiurile legale de intervenire a răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională, deoarece în privinţa lui Jignea Ion au fost efectuate acţiuni procesuale în cadrul unui proces contravenţional, acţiuni de documentare şi cercetare a unei posibile contravenţii săvârşite, colaboratorii având acest drept şi fiind obligaţi să investigheze asemenea cazuri, acţiunile acestora neputând fi calificate drept acţiuni ilicite.

Suplimentar, instanţa de judecată constată că pentru a fi aplicabile dispoziţiile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale şi morale cauzate prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, urmează a se stabili existenţa şi întrunirea cumulativ a unei condiţii prevăzute de art. 3 al Legii nr. 1545 cât şi o circumstanţă prevăzute de art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Instanţa nuanţează că anularea procesului-verbal contravenţional, nu constituie un act de reabilitare, care ar oferi reclamantului dreptul la repararea prejudiciului în cazul atragerii la răspundere contravenţională.

Pentru aceste motive, instanţa de judecată conchide aspra netemeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de Jignea Ion împotriva Inspectoratului General de Poliţie, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, agent constatator Fîrfa Fiodor, intervenient accesoriu Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral.

Mai mult, instanţa de judecată notează că acţiunile agentului constatator privind întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenţie seria şi nr. MAI06 609242 din 14.05.2024 şi MAI06 609243 din aceiaşi dată, nu pot fi calificate drept acţiuni de tragere ilegală la răspundere contravenţională în sensul enunţat în art. 3 din Legea nr. 1545.

Or, articolul 2 alin. (1) din legea indicată, stabileşte expres că, în sensul prezentei legi, acţiuni ilicite sunt acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

Instanţa de judecată nuanţează că agentul constatator a avut obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor procesului contravenţional, iar o eventuală anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie nu trebuie percepută ca un rebut în activitatea organelor abilitate, dar ca o activitate normală de examinare a unei contestaţii.

Corespunzător, instanţa atestă că reclamantul Jignea Ion nu a prezentat probe pertinente, concludente şi admisibile în care să demonstreze că, prin acţiunea de întocmire a proceselor- verbale cu privire la contravenţie seria şi nr. MAI06 609242 din 14.05.2024 şi MAI06 609243 din aceiaşi dată, i-a fost încălcat dreptul de a nu fi trasă ilegal la răspundere contravenţională, precum şi încălcat dreptul la un proces echitabil.

Instanţa reiterează că, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie, încetarea procesului, reprezintă o consecinţă a constatării nerespectării normelor contravenţionale, care nu are drept scop sancţionarea unei părţi, ci restabilirea legalităţii şi garantarea unui proces echitabil.

Prin urmare anularea unui proces-verbal cu privire la contravenţie, încetarea procesului contravenţional este o formă de corectare a unei încălcări şi, de fapt, susţine dreptul la un proces echitabil.

În această ordine de idei, instanţa nuanţează că, probaţiunea reprezintă ansamblul activităţilor prin care părţile şi celelalte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloace prevăzute de lege, elementele de fapt necesare pentru constatarea împrejurărilor relevante care formează obiectul judecăţii. În speţă, instanţa constată că

partea reclamantă nu a reuşit să administreze un probatoriu suficient, pertinent şi concludent care să demonstreze temeinicia pretenţiilor formulate, motiv pentru care, se va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material şi moral.

Totodată, instanţa de judecată notează că, nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanţii la proces, ţinând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidenţieze că, judecătorul a examinat chestiunile esenţiale prezentate şi nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Ţările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, instanţa menţionează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanţilor la proces, condiţii obiective şi echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligaţiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părţilor la un proces echitabil, garantat şi asigurat prin art. 6 al Convenţiei Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

În concluzie, instanţa de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecăţii în prezenta speţă, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu prevederile 238-241, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Cererea de chemare în judecată la acţiunea înaintată de Jignea Ion către Inspectoratul General de Poliţie, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, agent constatator Fîrfa Fiodor, intervenient accesoriu Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral, *se respinge ca neîntemeiată*.

Hotărârea este cu drept de atac, în ordine de apel, în Curtea de Apel în Centru în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Victoria BOGOMOLOVA**